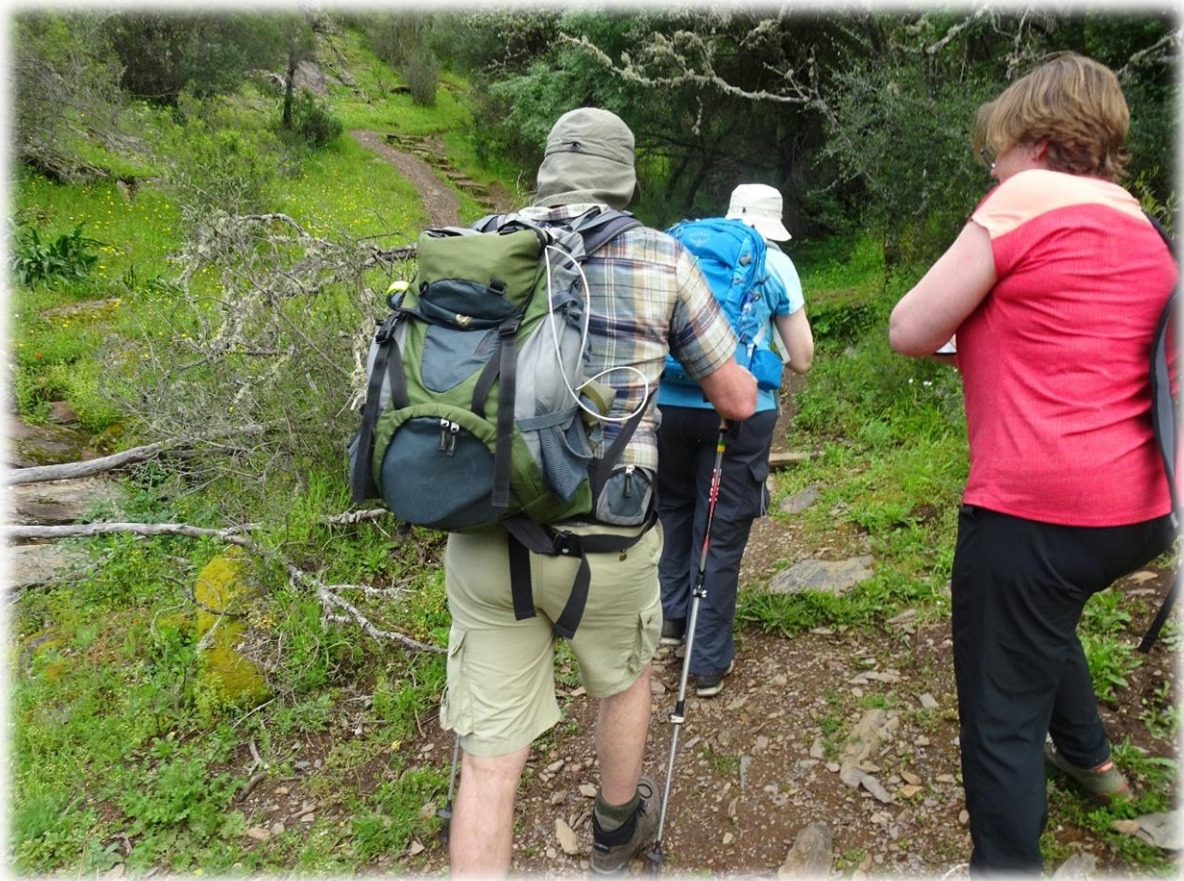

In 1979 werd een deel natuurreervaat en in 2007 een nationaal park. De natuurbeschermers hebben direct alle eucalyptusbomen gekapt en er steen- en kurkeiken voor in de plaats gezet; een gigantisch karwei over een grote oppervlakte.

Het gaat wat op en neer maar echt moeilijk is deze wandeling niet.

Van op de top van de Cerro Gimio (374 m) hebben we een spectaculair uitzicht op de Salto del Gitano, de Tajo (Taag), en de Barbaon en Malvecino stromen. Op de top zelf staan er nog overblijfselen van een Romeinse wachttoren.

In dit gebied vindt men voornamelijk leisteen. Leisteen is klei die onder hogedruk werd omgevormd. Leisteen wordt onder andere gebruikt voor dakbedekking. Vroeger maakte men

er ook schrijfplankjes van (schrijflei) en schrijfstiften of griffellei om er mee op de schrijfplankjes te schrijven. De onderplaat van een professionele biljarttafel dient uit leisteen te zijn vervaardigd. De leisteen werd vroeger ook gebruikt als onderdeel van een wapenuitrusting, het werd voor de borst gehangen als pantser.

Vandaag is de zon overwegend van de partij en de komende dagen wordt er geen regen verwacht.

We klimmen naar de mirador in de hoop van er arenden en gieren te zien. Evenwel zien we er vandaag niet zoveel. We hebben er slechts een vijf- of tiental gezien. Mogelijks heeft dit te maken met de thermiek die momenteel niet aanwezig is aan de mirador.

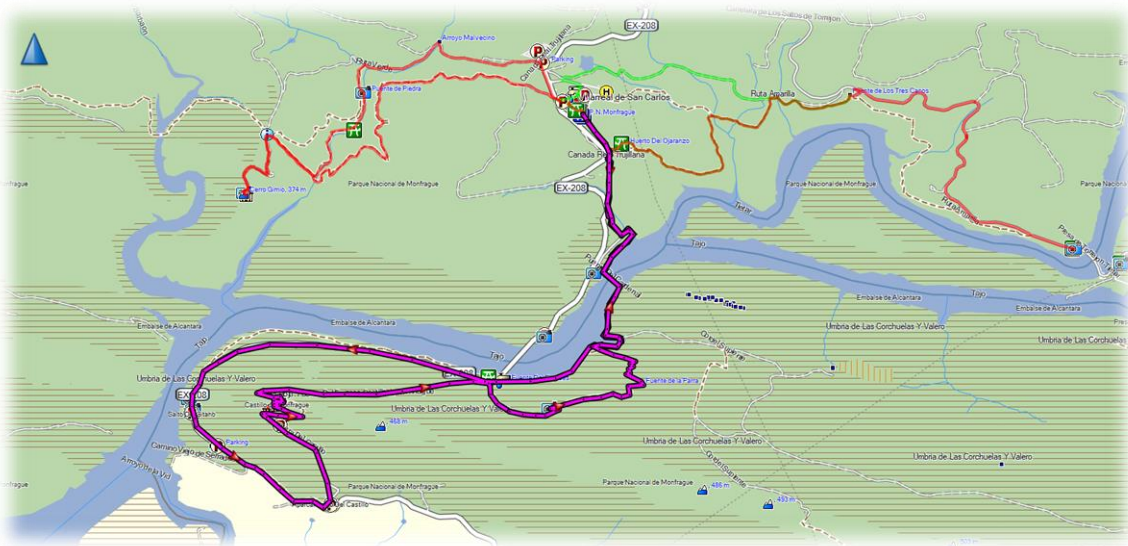

Ons hotel is gelegen in Villarreal de San Carlos. Dit kleine dorpje is volledig gebouwd rond het toerisme.

Dinsdag 9 april 2024 (eerste wandeling)

- Wandeling : Luswandeling Salto del Gitano
- Gebied : Nationaal Park Monfragüe
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 6 uur

Villarreal de San Carlos is de enige nederzetting in het Nationaal Park Monfragüe. Het zijn allemaal, op elkaar gelijkende, stenen huisjes.

Gisteren hebben we nauwelijks gieren en arenden gezien. We hopen dat we vandaag meer geluk gaan hebben.

De brem staat al in volle bloei. Van de twijgen van brem kunnen bezems gemaakt worden. In het verleden werd de vezel van de plant in tijden van schaarste gebruikt als vervanger van jute.

Normaal gaat ons pad over de brug die je hier op de foto ziet. Evenwel is de brug nu niet meer zichtbaar omdat men het peil van het stuwmeer kunstmatig hoog houdt. Vermoedelijk zal deze brug het zonlicht nooit meer zien. Deze brug werd vroeger gebruikt door het verkeer maar door de regelmatige overstromingen heeft men een nieuwe brug gebouwd.

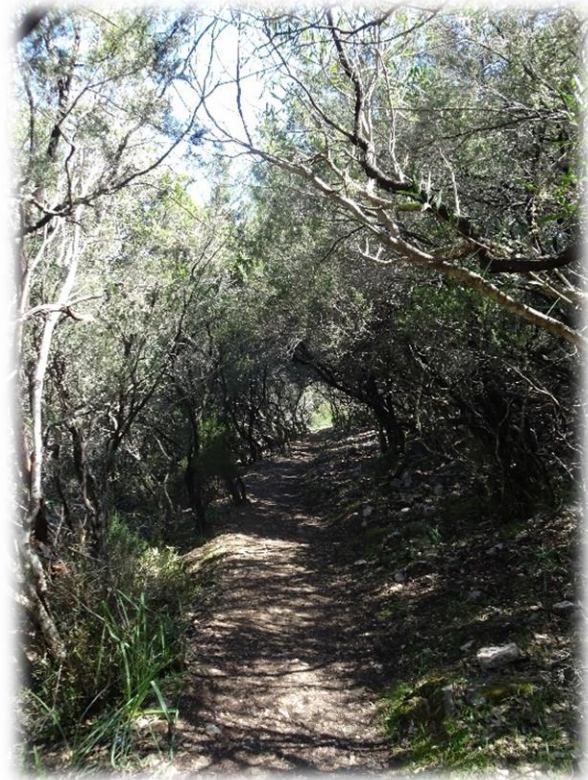
Ook het gebouw dat aan de brug staat is niet meer te zien. Dit gebouw zit eveneens onder het waterpeil.

De Taag ontspringt op 1590 m hoogte op de hellingen van de Muela de San Juan in het oosten van Spanje. De Taag mondt voorbij Lissabon uit in de Atlantische Oceaan. Het is met een

lengte van 1000 km de langste rivier van het schiereiland. De Taag wordt gebruikt voor de irrigatie van de droge omliggende landbouwgebieden en met talrijke stuwdammen voor stroomopwekking.

Ons hoogste punt vandaag is het kasteel van Monfragüe (460 m). Vanaf het Castillo de Monfragüe is er een mooi uitzicht op een groot deel van het nationale park, de rivier de Taag

en de Alcantara dam. Het kasteel, een voormalig fort met een mooie ligging, is nu grotendeels een ruïne.

Lavendel is terug te vinden in veel tuinen omwille van de paarse kleur en de geur van de bloemen. De struik wordt niet hoger dan een meter en niet breder dan een halve meter. Wat we hier zien is de kuiflavendel of *Lavandula stoechas*, bloeit vroeger op het jaar dan de

gewone lavendel, *Lavandula angustifolia*, en bloeit ook langer door met prachtige bloemen. Het is een sterk vertakte en opvallend geurende heester. De soort komt voor in het Middellandse Zeegebied op droge, steenachtige rotshellingen. De blaadjes zijn grijsachtig groen en fluweelzacht en hebben naast de typische lavendelgeur ook een dennentoets.

De bloemen van de lavendel zijn lijnvormig en worden maximaal 4 cm lang. Lavendel wordt gekweekt om de lavendelolie die men uit de paarse bloemen haalt. Deze olie wordt als geurstof gebruikt in cosmetica, zoals zeep en parfum. Daarnaast wordt lavendelolie

bijvoorbeeld gebruikt in de aromatherapie. Ook kunnen lavendelkorrels in zakjes in kledingkasten worden gelegd. De kleren worden zo geparfumeerd door de verdampende etherische olie en volgens sommigen worden zo motten geweerd.

De foto boven is de gierenrots maar zijn echte naam is Salto del Gitano wat zoveel betekent als de sprong van de zigeuner. Het is een indrukwekkende rotsklip, zonder twijfel het meest

gefotografeerde punt van het Monfragüe. De vogelgemeenschap die hier huist is al even indrukwekkend, met de grootste populatie vale gieren van het park (soms wel meer dan 400), zwarte ooievaars, spaanse keizerarend, havikarend, slechtvalk, aasgieren, zwarte en rode wauw en steenarend.

Op deze plek staan er steeds veel vogelsootters. Heelwat van die vogelsootters zijn uitgerust met een telescoop en speuren de gierenrots af. Als je hen vraagt of je even in hun lens mag

kijken mag dat meestal wel. Ze zijn immers fier dat ze vogels en nesten gevonden hebben. Meestal weten zij meerdere nesten zijn en laten jou dan al dat moois zien door hun telelens.

Dit is een koppel vogelspotters uit Knokke-Heist. Toen ik hen vroeg of ze soms ook een nest van een zwarte ooievaar hadden gevonden lieten zij mij meteen vijf nesten zien waar een

zwarte ooievaar op zat. Zwarte ooievaars vind ik supermooie vogels. Maar dit koppel liet mij meteen ook een aantal gieren zien die op de rotsen, her en der, zaten.

In de omgeving staan er af en toe kurkeiken. De kurk wordt om de 8-10 jaar van de stam gepeld. Deze kurk wordt gebruikt voor isolatie, voor schoenzolen, vloeren, wandbekleding,

reddingsboeien en natuurlijk als afsluiting van flessen. Het pellen van de schors van een kurkeik gebeurt zorgvuldig om te voorkomen dat het onderliggende weefsel beschadigd wordt en de boom sterft. Na het pellen is de stam vaak donker-kastanjebruin van kleur.

Af en toe, op de terugweg, krijgen we nog even zicht op de Taag.

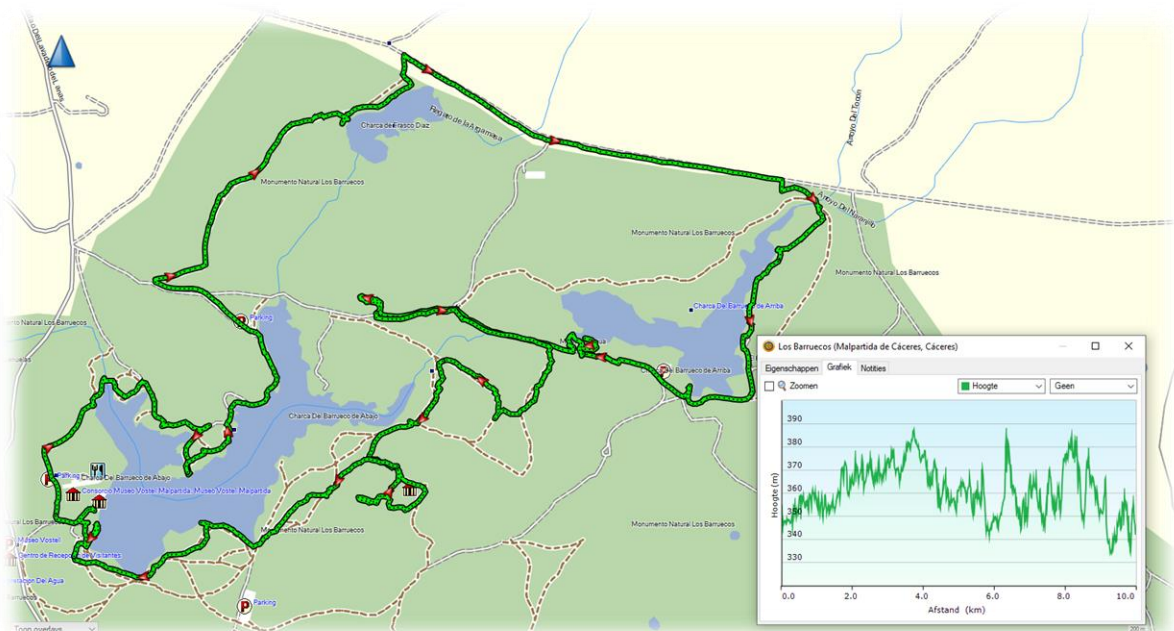

Woensdag 10 april 2024

- Wandeling : Luswandeling Los Barruecos
- Gebied : Natuurpark Los Barruecos
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 3 uur

Voordat we de verplaatsing maken naar ons volgende hotel doen we een wandeling in het Naturpark Los Barruecos.

Naast alle natuur en historische bezienswaardigheden kent het park ook een museum van de Duitse kunstenaar Wolf Vostell. Op een aantal plaatsen in het park komt u zijn bizarre kunst tegen zoals deze betonnen constructie.

Een steltkluut staat ons van aan de rand van het water aan te staren. De steltkluut is een waadvogel met zeer lange poten uit de klutenfamilie. Deze vogel heeft enorm lange, roze poten (bijna de helft van de totale lengte), een zwart-wit verenkleed en een lange, rechte

naaldfijne snavel. De mantel en vleugels zijn zwart, de kop en kruin zijn wit (vaak grijs bij mannetjes). Mannetjes zijn meer zwart dan vrouwtjes, met name in de zomer.

